

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

9.439

Szerző:

Cím: *Hogyan kell ellenforradalmat csinálni?*

Forrás:

Népszava

Bp

(Hely)

1919. 5. 21

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Hely

Idő

"1919"

Személy

— **Hogyan kell ellenforradalmat csinálni?** (Elméleti és gyakorlati utasítások kezdő ellenforradalmárok számára.) Amit Szatmáron, Bécsben, Aradon, Budapesten vagy másutt csinálnak a proletárdiktatúrára haragvó urak, az nem jól megy, mert mindig csufos kudarc a vége. Alig hogy megszületik a puccs, már ott van a fuccs. Mi ennek az oka? A gyakorlatlanság.

Mert hiszen akinek az uristen ellenforradalmári hajlamokat adott, még nem adott ám hozzá észet is. Ezt a szokást az uristen csak a hivatalosztogatásnál gyakorolta, hogy a hivattal együtt kimérte a megfelelő észet is, de — ugy látszik — az ellenforradalmárok körében nem divat az uristennek ez a jó szokása.

Mert mi kell egy jó ellenforradalomhoz? Gyakorlat, tisztelt urak, gyakorlat!

Nem úgy megy ám az, hogy például az ember megharagszik a Tanácsköztársaságra, mert amióta nálunk Tanácsköztársaság van, azóta nem volt ilyen gyalázatos május. Megharagszik ezért a megnáthásodott ember és egy csunya reggelen így szól a feleségéhez:

— Te anyjuk, ha még délután sem derül ki, szólok a kávéházban néhány ismerősömmel és holnap reggel csinálunk egy kis ellenforradalmat

Ohó, ez így nem megy! Az ilyen ellenforradalomnak rendszerint kudarc a vége. A kávé-

házi ismerősök a jó ismeretség további föntartása kedvéért esetleg szívesen fölesapnak fehér gárdistának a jobb idő reményében, de elvitte az ördög, mert másnap megint csak fúj a szél vagy esik az eső.

Az ellenforradalom sikeres megcsinálásához gyakorlat kell. Hogyan megy ez?

Nagyon egyszerűen. Tessék egymásután több sikerült ellenforradalmat csinálni — mondjuk, mindjárt fölkelés után vagy közvetlen a lefekvés előtt — aztán, ha ezt hosszabb időn át gyakoroljuk, meglehetősen kézügyességre teszünk szert az ellenforradalmak csinálásában.

Szó sincs róla, szükséges egy kis elméleti tudás is. Ezt mindjárt a beszéd- és értelemgyakorlatnál kezdetjük a teljesen tudatlan vagy tanulatlan ellenforradalmároknál. Példának okáért:

— Mondja meg, mi az az ellenforradalom?

Az ellenforradalmár tanuló motyog valamit, de nem tud határozott és világos választ adni a kérdésünkre. Ezért ki kell oktatnunk, hogy erre a kérdésünkre a következő vádaszt adja:

— Az ellenforradalom az, amely a forradalom ellen van.

Ha a tanulóknál már annyira vagyunk, hogy ezt a választ tökéletesen, hiba nélkül megkaphatjuk tőlük a nap bármely órájában, akkor az elméleti oktatás másik fontos részére

térhetünk át a következő kérdés föltevésével:

— És mi az a forradalom?

Természetes, hogy erre sem kapunk pontos és kielégítő választ, hanem muszáj a növendékeinknek pontosan megmagyarázni, hogy erre csakis ez lehet a kimerítő és világos felelet:

— Forradalom az, ami nem ellenforradalom.

Még egy pár elméleti kérdés:

— Mi az ellenforradalom színe?

A felele ez legyen:

— Fehér!

— Mi a forradalom színe?

A felelet így szóljon:

— Vörös!

Ha már az elméleti résszel ennyire haladtunk, akkor hozzáfoghatunk a gyakorlati részhez; naponta ellenforradalmi gyakorlatokat kell végeztetni többnyire zárt ajtók mögött a nyilvánosság teljes kizárásával.

Persze, ez már aztán vezet valamire.

Hová vezet?

Nagyon természetes, hogy egyelőre a börtönbe.